



ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikus előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irratár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a Rendőrkapitányság munkatársai ellen tett panaszt a vele szemben magánlakásban foganatosított rendőri intézkedések (elfogás, előállítás és annak körülményei, ruházatátvizsgálás), illetve rendőri intézkedések elmulasztása (hozzátartozó értesítésének biztosítása, panasztételi lehetőség biztosítása, továbbá a gyanúsított kihallgatásának körülményei miatt).

A panaszbeadványt a Panaszos a Panasztestületnél személyesen terjesztette elő, annak kiegészítésére nem került sor.

A Panaszos a rendőri intézkedés előzményeként a Panasztestület előtt történt személyes meghallgatása alkalmával előadta, hogy számlázással kapcsolatos vitája van az Elektromos Művek Nyrt. (a továbbiakban: ELMŰ) szolgáltatóval, amelyben már jogerős bírósági határozat is született. *-ben már kikapcsolták az áramszolgáltatást, amely szintén a rendőrség közreműködésével történt. Utóbb a rendőrségen tett panasz alapján a „*rendőrség elismerte, hogy hibát követett el*”.

A panaszbeadvány szerint *-n, * óra után nem sokkal az ELMŰ két képviselője érkezett a lakásához. Az ELMŰ képviselői nem tudtak hozzáférni a villanyórához, mert a Panaszos a szekrényt nem nyitotta ki, ezért az ELMŰ képviselői rendőrt hívtak a helyszínre.

A bejelentés alapján két rendőr érkezett ki rövid időn belül a Panaszos lakásához. Egyikük ugyanaz a rendőr volt, aki két évvel korábban is intézkedett. A Panaszost és az ELMŰ képviselőit is igazoltatták, adataikat RK lapon rögzítették. Azt közölték, hogy „*helyszínt biztosítanak*”, és még további rendőrök fognak érkezni.

Még három civil ruhás rendőr – két férfi és egy nő – érkezett a helyszínre, akiknek szintén elmondták a felek a fennálló helyzetet. „*Helyszínelést*” tartottak, kinyitották a villanyóra szekrényt, lefényképezték azt. A rendőrök azt közölték, hogy érdemben nem foglalhatnak állást ebben a kérdésben. Az ELMŰ képviselői tudomásul vették a közlést, de kikapcsolták a szolgáltatást, a villanyóra a helyén maradt.

A civil ruhás rendőrök közölték, hogy össze kell írniuk, milyen fogyasztók vannak a lakásban, mivel azt nekik jegyzőkönyvezniük kell. A Panaszos beengedte őket a lakásba, a rendőrök felírták a fogyasztókat (lámpa, hűtőszekrény, stb.). Ezzel egyidejűleg az ELMŰ képviselői is végeztek.

A rendőrök közölték, hogy a jegyzőkönyv aláírása miatt be kell mennie a Panaszosnak a Rendőrkapitányságra. Az ELMŰ képviselői maguk mentek be, míg a Panaszost szolgálati gépkocsival szállította be a két egyenruhás rendőr.

A Rendőrkapitányság épületében a két rendőr beszélt a szolgálatvezetővel, aki közölte, hogy a Panaszost előállították. Az előállító helyiségben ruházatátvizsgálást tartottak, melynek során mindent kipakoltattak, levetettek vele.

Megkérdezték a Panaszostól, kíván-e valakit értesíteni. A Panaszos kérte, hogy középiskolás lányát értesítsék. A Panaszosnál volt mobiltelefon, de ő nem telefonálhatott, azt is elvették tőle. Később azt mondták a rendőrök, hogy a lányát megpróbálták értesíteni, de sikertelenül.

A Panaszost * perckor engedték szabadon. A lánya arra ért haza, hogy sem világítás nincsen, sem az édesapja nincs otthon. A Panaszos előadta, hogy a lánya telefonján valóban volt 3 nem fogadott hívás, de a lánya nem tudta, mi történt az édesapjával.

A Panaszos sérelmezi, hogy teljesen jóhiszemű volt, együttműködött a rendőrökkel, mégsem közölték vele, hogy előállítják.

Megalázónak tartja ezt a szituációt, nevezetesen azt is, hogy nem a folyosón ültették le, hanem az előállító helyiségben helyezték el. Letétbe vették a „*holmijait*”. Két és fél órán keresztül bent tartották. Ezen idő alatt kétszer kérte, hogy dohányozhasson, aminek eleget tettek, és a rendőrség udvarára mehetett. Ezzel kapcsolatban azt sérelmezi, hogy cipőfűző nélkül két emeletet kellett megtennie lépcsőn.

Két és fél óra elteltével a civil ruhás rendőr vitte fel a Panaszost kihallgatásra. Felmentek a 3. vagy a 4. emeletre, a Bűnügyi Osztályra, ahol kihallgatták. Közölték, hogy a Panaszos gyanúsított, lopás bűncselekményével gyanúsítják.

A Panaszos gyanúsított kihallgatása sokáig tartott. A kihallgatást végző rendőr magatartását nem sérelmezte, azt viszont igen – és megalázónak tartja –, hogy kihallgatása közben több ízben megkérték, hogy menjen ki a folyosóra; továbbra is fűző nélküli cipőben kellett közlekednie. Nem értette, hogy bezárják vagy a folyosón ültetik le a rendőrök.

A Panaszosról fényképfelvételt készítettek, ujj- és tenyérnyomatot rögzítettek, amelyet szintén megalázónak tartott.

Szabadítását követően szeretett volna panaszt tenni, amit jelzett is az általa korábbról ismert rendőrnek. A rendőr a szolgálatvezetőhöz vitte, aki viszont közölte: ott nem tud panaszt tenni, csak a Panasztestületnél, ami az igazoláson is szerepel. A Panaszos ezt követően szabadon távozott a Rendőrkapitányság épületéből.

A Panaszos a fentiekre tekintettel kérte, hogy a panaszait a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – *beadványa szerint* – az alábbiakat sérelmezte:

1. a büntetőeljárás részét képező intézkedéseket (a helyszíni szemle és a gyanúsított kihallgatás körülményeit, a kihallgatás elhúzódását, a bűnügyi nyilvántartásba vételének tényét),
2. az elfogás jogszerűségét, annak körülményeit (az előállítás ténye közlésének elmaradása),
3. az előállítás időtartamát,
4. az előállító helyiségben történő elhelyezését, a letétbe helyezés tényét (a ruházat átvizsgálást, a cipőfűzője elvételét, cipőfűző nélkül két emeletet kellett megtennie lépcsőn, amikor a dohányzást biztosították számára),
5. a hozzátartozó értesítésének módját,
6. valótlan adattartalmú igazolás és a panasztételi lehetőség biztosításának megtagadását.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedések érintették a Panaszos Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a IV. cikke szerint személyi szabadsághoz való jogát, VI. cikkében foglalt, a magán- és családi élet, otthon tiszteletben tartásához való jogát, a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát és a XXVIII. cikke szerinti jogorvoslathoz való jogát.

Az állásfoglalás alapján a rendőröknek a telefonos bejelentése nyomán intézkedési kötelezettségük keletkezett a Panaszossal szemben, annak magánlakásában.

A Panaszos elfogása és azt követő előállítását azonban jogszerűtlen és indokolatlan volt, ami által súlyosan sérült a személyi szabadsághoz való joga, annak mértékét súlyosította az előállítás időtartama is.

A Panaszos ruházatának átvizsgálása szintén minden jogalapot nélkülözött, sértve ezáltal az emberi méltósághoz való jogát.

A Panasztestület az egymásnak ellentmondó bizonyítékok miatt nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök a helyszínen közölték-e a Panaszossal az előállítást és annak indokát, valamint abban a tekintetben, hogy a rendőrségen lehetővé tették-e számára, hogy panaszt terjesszen elő, ezért a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

A rendőrség ugyanakkor nem biztosította a Panaszos számára a hozzátartozó értesítésének lehetőségét, illetve a panasztételi jogról nem megfelelő tájékoztatást kapott, ami miatt sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány, jegyzőkönyv,
- MRFK vezetőjének átirata és annak mellékletei:
- a Rendőrkapitányság vezetőjének parancsnoki kivizsgálása és mellékletei:
- Alosztály jelentése elfogás végrehajtásáról Panaszos vonatkozásában,
- az előállított/elővezetett személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztatók átvételéről elnevezésű irat a Panaszos vonatkozásában,
- belső kísérés időpontjának rögzítését tartalmazó rendőrségi irat a Panaszos vonatkozásában,

- nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról elnevezésű irat a Panaszos vonatkozásában,
- jegyzék a letéti tárgyakról Panaszos vonatkozásában,
- nyilatkozat a fogvatartott élelemmel történő ellátásáról elnevezésű irat a Panaszos vonatkozásában,
- Alosztály, igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról Panaszos vonatkozásában,
- jegyzőkönyv gyanúsított kihallgatásáról Panaszos vonatkozásában,
- MRFK vezetőjének szakmai állásfoglalása.

III.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során a II. részben felsorolt okiratokon kívül egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a felsorolt közokiratok e jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál az előző közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A rendelkezésre álló – *a II. részben felsorolt* – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

Az Osztály beosztottjai egyenruhában, szolgálati jelleggel ellátott gépkocsival járőrszolgálatot láttak el. A Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) utasítása alapján megjelentek a Panaszos lakcímén, mivel onnan az ELMŰ munkatársai bejelentést tettek, hogy a Panaszos jogtalanul használja az általuk szolgáltatott villamos energiát.

A helyszínen, * perckor jelentek meg, ahol felvették a kapcsolatot a bejelentővel, aki elmondta, hogy ő a Kft. munkatársa, amely cég az ELMŰ-vel áll szerződésben. A mai napon munkaadója arra utasította a bejelentőt, hogy jelenjen meg a fenti címen és a szolgáltatás helyén lévő 2 db villanyórát szerelje le, illetve szállítsa azokat a központba. * elmondta az intézkedő rendőrnek, hogy a helyszínen észlelte, hogy a 2 db villanyóra újra üzembe van helyezve, ezért értesítette a rendőrséget, holott azokat az ELMŰ * nyarán kikapcsolta a Panaszosnál, mert hátraléka volt.

A rendőr őrmester a helyszínen meghallgatta a Panaszost, aki elmondta, hogy * év nyarán valóban kikapcsolták az áramszolgáltatást a lakásában, mivel hátraléka volt, de ezt követően a

¹ Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

bíróság megállapította, hogy az áramszolgáltatás kikapcsolása nem jogszerűen történt meg, valamint több bírósági határozattal rendelkezik.

A Panaszos elmondta azt is, hogy több *-ra bírságolta meg a bíróság az ELMŰ-t, amelyet a helyszínen bizonyítani is tud. Előadta továbbá, hogy a bírósági tárgyalásokat követően az ELMŰ nem jelent meg a lakásnál, hogy visszaállítsa az áramszolgáltatást, ezért ő ezt megtette helyettük oly módon, hogy a villanyóra mellett elhelyezett biztosító szerkezetet (plomba) levágta, így az áramszolgáltatás újra helyreállt. A fenti cselekményét azzal magyarázta, hogy a lánya vele él és nem akarta, hogy emiatt fázzon. A Panaszos elmondta, hogy az áramszolgáltatás helyreállítását * nyarán, a bírósági határozatok kiadását követően hajtotta végre.

A megállapított tényeket az intézkedő rendőr jelentette a TIK ügyeletesére részére, aki arról tájékoztatta, hogy a helyszínre bűnügyi szemlebizottság fog érkezni. A szemlebizottság megérkezett és a szemlét lefolytatta.

A helyszínen az ELMŰ képviselőjében eljáró személy által tett bejelentés alapján, a helyszínen haladéktalanul megjelentek a rendőrök, az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján a jelenlévő személyeket igazoltatták, a nyilvántartásokban ellenőrizték az adataikat. Adatgyűjtést, tanúkutatást hajtottak végre, illetőleg intézkedtek a helyszín biztosítására a szemlebizottság megérkezéséig, a helyszínen – a történeti tényállás kellő mértékű tisztázását követően, – a begyűjtött információk alapján helyesen állapították meg, hogy a Btk. 370. § (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja alapján szándékos bűncselekmény elkövetésének, az intézkedéshez szükséges gyanúja fennállt.

*, az ELMŰ képviselője közölte a Panaszossal, hogy a villanyórákat le kell szerelnie, majd azokat be kell vinnie a központba. A Panaszos azt nyilatkozta, hogy a villanyórák szekrényének kulcsait nem áll módjában átadni, mert nem szeretné, hogy azokat elvigyék. * ezt tudomásul vette, majd a villanyórákba futó főkábelt a megfelelő módon elvágta, ezáltal az áramellátás megszűnt a lakásban, valamint * a munkalapot két példányban kitöltötte, egy példányt abból a Panaszos részére átadott.

Az intézkedő rendőrök az általuk megállapított történeti tényállást jelentették, majd utasításra a további szükséges intézkedések megtétele céljából – *figyelemmel az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra* – a Panaszost elfogták és előállították a Rendőrkapitányságra – *a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 370. § (1) bekezdésbe ütköző - figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontjában foglaltakra* -, és a (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja szerint minősülő – kisebb értékre dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt.

Az elfogás, előállítás tényét a rendőr Panaszossal közölte, aki ezt tudomásul vette és megértette.

Kiemelendő, hogy az Rtv. a tettenérés esetében nem ad mérlegelési lehetőséget a hatóság részére. A helyszínen tapasztalt ellentmondás feloldása nem a helyszínen intézkedő rendőr feladata, ez a büntetőeljárás törvény hatálya alá tartozó kérdés. Az pedig büntető-eljárásjogi és nyomozástaktikai kérdés, hogy a nyomozó hatóság az elkövetési magatartást miként értékeli és ennek végrehajtása érdekében milyen nyomozási eljárási cselekményeket foganatosít.

A Panaszos által a büntetőeljárásban a gyanúsítás ellen benyújtott panaszát a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az ügyészség is elutasította.

A Panaszossal a helyszínről * perckor távoztak, az elfogott a Panaszost a Rendőrkapitányságra előállították. Az előállítást követően a Panaszos a Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnoka, egy rendőr részére * perckor átadásra került, aki intézkedett az előállító helyiségben történő elhelyezéséről.

A befogadást követően a hatályos jogszabályok alapján a Panaszos személyes tárgyai dokumentált módon elvételre kerültek, majd szabadon bocsátásakor visszaadták részére.

A helyszíni szemle * perckor kezdődött és * perckor ért véget az adminisztrációs feladatok elvégzésével.

A büntetőügyben a sértett képviselőjének tanúkihallgatására * perc és * perc közötti időben, míg a Panaszos gyanúsítottkénti kihallgatására * perc és * perc között került végrehajtásra. Ezután bűnügyi nyilvántartásba vették, majd * perckor szabadon bocsátotta a nyomozó hatóság.

V.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

1. A büntetőeljárás részét képező intézkedéseket (a helyszíni szemle és a gyanúsított kihallgatás körülményei, a kihallgatás elhúzódnása, a bűnügyi nyilvántartásba vételének ténye)

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint: „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,
bb) a belső bűnmegelőzési és büntélfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
bírálja el.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 195. § (1) bekezdés szerint:

„(1) *Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz – ha e törvény kivételt nem tesz –, a határozat ellen a közléstől számított napon belül panasszal élhet.*

A Be. 196. § (1) bekezdés szerint:

„(1) Akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”

A belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 140. és 141. §-ai szerint:

„140. § A panaszt írásban vagy szóban lehet előterjeszteni. A szóban előterjesztett panaszt jegyzőkönyvbe kell foglalni.

141. § A nyomozás során a panaszt a határozatot hozó, az intézkedést foganatosító, illetőleg az intézkedést elmulasztó nyomozó szervnél célszerű előterjeszteni.”

Panaszos sérelmezte a helyszíni szemlét, a gyanúsított kihallgatásának körülményeit, a kihallgatás elhúzódását; azt, hogy kihallgatás során arra kérték, „menjen ki a folyosóra”, a bűnügyi nyilvántartásba vételének tényét.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. A büntetőeljárás megindulását követő eljárási cselekményekkel (pl.: bűnügyi nyilvántartásba vétel, gyanúsítás, házkutatás, lefoglalás, stb.) összefüggő panaszok elbírálására a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészség rendelkezik hatáskörrel, a jelen eljárás keretei között ezek alapján nincs törvényes lehetőség, ezért e panaszpont vizsgálatát mellőztem.

A büntetőeljárás részét képező eljárási cselekményekkel szemben a Be. által meghatározott jogorvoslati fórumrendszer keretein belül és módon lehet panasszal élni.

VI.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

1. Az elfogás jogszerűsége, annak körülményei (az előállítás ténye közlésének elmaradása)

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

„(1) A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,

a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.”

A Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a tettenérés helye szerint illetékes, szükség esetén a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervhez állítja elő.”

A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 370. § (1) bekezdés és a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontja, valamint a (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja szerint:

„(1) Aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.

(2) A büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha

b) a szabálysértési értékre elkövetett lopást

bc) dolog elleni erőszakkal – ideértve azt is, ha a dolog eltulajdonításának megakadályozására szolgáló eszközt állagsérelem okozása nélkül eltávolítják, vagy a dolog eltulajdonításának megakadályozására alkalmatlanná teszik –,

követik el.

(3) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha

b) a kisebb értékre elkövetett lopást

ba) a (2) bekezdés ba)–be) pontjában meghatározott valamely módon,
követik el.”

[Lopás]

A Btk. 459. § (6) bekezdés a) pontja szerint:

„(6) E törvény alkalmazásában az érték, a kár, valamint a vagyoni hátrány

a) ötvenezer-egy és ötszázezer forint között kisebb,”

A Panaszos sérelmezte az elfogás jogszerűségét, annak körülményeit, mivel a rendőrök az előállítás tényét nem közölték vele csak a Rendőrkapitányságon.

A Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentésben foglaltak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. Figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét, a bizonyítékok értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el a döntéshozatal alapjául.

Kiemelten az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés alapján, a Rendőrkapitányság vezetőjének parancsnoki kivizsgálásról készített jelentésében foglaltakra, valamint – *figyelemmel a Ket. 172. § i) pontjában, a Pp. 195.§ (1) bekezdésében foglaltakra közokirati bizonyító erővel figyelembe vett* – a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján az alábbiakat állapítottam meg.

A határozat IV. részében megállapított tényállásra figyelemmel a Panaszos előállításának célja a gyanúsítottként történő kihallgatása volt.

A büntetőeljárást folytató rendőri szerv munkatársai – *a megállapított történeti tényállás, valamint a beszerzett bizonyítékok alapján* – okkal feltételezték azt, hogy a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző - figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontjára - a (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja szerint minősülő – kisebb értékre dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette bűncselekmény elkövetésének gyanúja merült fel.

A helyszínen az ELMŰ képviselőjében eljáró személy által tett bejelentés alapján, a helyszínen haladéktalanul megjelentek, az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján a jelenlévő személyeket igazoltatták, a nyilvántartásokban ellenőrizték az adataikat. Adatgyűjtést, tanúkatatást hajtottak végre, illetőleg intézkedtek a helyszín biztosítására a szemlebizottság megérkezéséig, a helyszínen – a történeti tényállás kellő mértékű tisztázását követően, – a begyűjtött információk alapján helyesen állapították meg, hogy a Btk. 370. § (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja alapján szándékos bűncselekmény elkövetésének, az intézkedéshez szükséges gyanúja fennállt.

Kiemelendő továbbá, hogy az Rtv. a tettenérés esetében nem ad mérlegelési lehetőséget a hatóság részére. A helyszínen tapasztalt ellentmondás feloldása nem a helyszínen intézkedő rendőr feladata, ez a büntetőeljárás törvény hatálya alá tartozó kérdés. Az pedig büntetőeljárásjogi és nyomozástaktikai kérdés, hogy a nyomozó hatóság az elkövetési magatartást miként értékeli és ennek végrehajtása érdekében milyen nyomozási eljárási cselekményeket foganatosít. A Panaszos által a büntetőeljárásban a gyanúsítás ellen benyújtott panaszát a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az ügyészség is elutasította.

Az intézkedés napján készített, elfogás végrehajtásáról szóló jelentés alapján megállapítható, hogy a Panaszos részére közölték, hogy elfogására kerül sor, aki ezt tudomásul vette és megértette.

A Panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdése alapján elfogást foganatosítottak. A személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedés az Rtv., valamint a Szolgálati Szabályzat rendelkezései alapján jogszerű, szakszerű és arányos volt.

A fentiek alapján a benyújtott panasz az elfogás és előállítás jogszerűsége, valamint az előállítás ténye közlésének elmaradása tekintetében alaptalan.

2. Az előállítás időtartama

Az Rtv. 33. § (3) bekezdés szerint:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerint:

„(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

A Szolgálati Szabályzat 30. § (3) bekezdés szerint:

„(3) Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.”

A Panaszos sérelmezte, hogy két és fél órán keresztül bent tartották a rendőrök.

A Panaszossal a helyszínről * perckor távoztak, az elfogott a Panaszost a Rendőrkapitányságra előállították. Az előállítást követően a Panaszos a Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnoka, * részére * perckor átadták, aki intézkedett az előállító helyiségben történő elhelyezéséről.

A befogadást követően a hatályos jogszabályok alapján a Panaszos személyes tárgyai dokumentált módon elvételre kerültek.

A helyszíni szemle * perckor kezdődött, amelyen a Panaszos is részt vett előállításának megkezdéséig. A szemlével kapcsolatos teendők * perckor értek véget, az adminisztrációs feladatok elvégzésével.

A büntetőügyben a sértett képviselőjének, * tanúkihallgatására * perc és * perc közötti időben, míg a Panaszos gyanúsítottkénti kihallgatására * perc és * perc között került végrehajtásra. Ezután a Panaszost bűnügyi nyilvántartásba vették a bűnügyi szolgálat munkatársai, majd * perckor szabadon bocsátotta a nyomozó hatóság, illetve a letéti tárgyakat is visszaadták részére.

Az előállítást követően a szükséges adminisztrációs tevékenység végrehajtására (pl.: előállítás végrehajtásáról szóló jelentés, a kényszerítő eszköz alkalmazásának parancsnoki kivizsgálása), valamint a bűnügyi szolgálattal történő egyeztetésre került sor.

Az előállítás a kiállított igazolás szerint *-n, * óra * perckor kezdődött és *-n, * óra * perckor fejeződött be. A Panaszos a Rendőrkapitányság épületében * óra * perctől * óra * percig tartózkodott. Az előállítás 6 óra 15 percéből 1 óra 30 percet töltött a helyszínen, mivel a szemlén részt vett a Panaszos is.

A gyanúsított kihallgatást megelőzően a tárgyi és személyi (tanúvallomás) bizonyítékokat ki kellett értékelni, amely egy gondolkodási tevékenység lévén nem „látványos”, de az eljárás során nélkülözhetetlen.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés elkészítése szintén időt vett igénybe. A rendőri jelentés elkészítését követően a parancsnoknak azt is vizsgálnia kellett, hogy az intézkedés jogszerű, szakszerű és indokolt volt-e. A fenti intézkedések, cselekmények elvégzése jogszabályi kötelezettségen alapulnak, azok időnként időigényesek, így bár a Panaszos számára láthatóan semmilyen intézkedés nem történt az ügyében – figyelembe véve a helyszínen, valamint a rendőrkapitányság épületében foganatosított további intézkedéseket – az előállításra az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányosság figyelembe vétele mellett, a szükséges ideig került sor.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy a Fővárosi Bíróság korábbi ítéletében² kifejtette, hogy „az előállítás, mint rendőri intézkedés csak az adatok felvételét, illetőleg a tényállás rögzítését foglalja magában, semmiféle érdemi döntést nem eredményez. Az előállítást követően felvett adatok birtokában mérlegel és dönt a rendőrhatóság arról, hogy az előállított személlyel szemben milyen eljárási cselekményt foganatosít.”

Az előállítás időtartama kapcsán a törvényi szabályozás úgy rendelkezik, hogy az előállítás „a szükséges ideig (...)” tarthat. A szükséges idő ez esetben nyilvánvalóan, az előállítás során elvégzendő feladatokhoz rendelt időt jelenti. Az előállítás tartamát nem az előállított személy szubjektív, kényelmi szempontjai határozzák meg, és általában azt az elkövetett cselekmény tárgyi súlya sem befolyásolja. A csekély tárgyi súlyú cselekményekhez is egységes rendőri feladatok, intézkedések társulnak, amelyeket a rendőr köteles végrehajtani.

Megállapítottam, hogy az intézkedő rendőr az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettsége alapján jogszerűen kezdeményezett intézkedést a Panaszossal szemben, mert a rendelkezésre álló adatok alapján megalapozottan feltételezte, hogy bűncselekményt követett el.

Megállapítottam, hogy az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja, és az Rtv. 29. § (2) bekezdése alapján jogszerűen került sor a Panaszos igazoltatására, illetve az Rtv. 33. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a szándékos – lopás büntette – bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható Panaszos előállítása megalapozott és jogszerű volt.

Megállapítottam, hogy a Panaszos előállításának időtartama (6 óra 15 perc) nem haladta meg az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott 8 órás időtartamot, illetve az előállításhoz kapcsolódó és a fentiekben részletezett rendőri intézkedések tartama arányban állt az előállítás időtartamával, ezért az előállítás időtartamára vonatkozó panasz alaptalan.

3. Az előállító helyiségben történő elhelyezés, a letétbe helyezés ténye (a ruházat átvizsgálása, a cipőfűzője elvétele, cipőfűző nélkül két emeletet kellett megtennie lépcsőn, amikor a dohányzást biztosították számára)

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a

² Pl: Fővárosi Bíróság 20.K.32.593/2007/8. számú ítélete

fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.”

Az Rtv. 33. § (3) bekezdés szerint:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerint:

„(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja szerint:

„(1) E törvény alkalmazásában

h) fogvatartott: akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és a tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (örizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett);”

A Szolgálati Szabályzat 30. § (3) bekezdése szerint:

„(3) Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.”

A Szolgálati Szabályzat 31. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A fogvatartott tényleges elhelyezése az előállító egységen belül az előállító helyiségben történik.”

A Szolgálati Szabályzat 31. § (5)-(8) bekezdése szerint:

„(5) Az előállító egységben történő elhelyezést megelőzően a fogvatartott személynél lévő tárgyakról az 1. mellékletben meghatározott, letéti tárgyakról szóló, 3 példányos jegyzéket kell készíteni. A letétként kezelt fizetőeszközt címletenként és - amennyiben sorszámmal rendelkezik - sorszám szerint, a többi letétként kezelt tárgyat megnevezésük, számuk és egyedi azonosítást lehetővé tevő jellemzőik feltüntetésével kell a jegyzékben feltüntetni. A jegyzék eredeti példánya a letét őrzési helyén, a másolati példányok közül egy a fogvatartottnál, egy pedig az átíró tömbben kerül elhelyezésre.

(6) A letétként kezelt tárgyak letételkori, valamint megfelelő állapotban történő megőrzéséről az előállító egységet üzemeltető rendőrkapitányság, határrendészeti kirendeltség, rendőrőrs, illetve a (3) bekezdés szerint kijelölt előállító egység üzemeltetője gondoskodik. Az elhelyezés megszüntetését követően a fogvatartott személy részére a letéti tárgyai átadásra kerülnek. A letéti tárgyak nem igazolt hiányának, megrongálódásának vagy megsemmisülésének okát - jegyzőkönyv felvételét követő - parancsnoki kivizsgálás keretében kell megállapítani.

(7) Elhelyezéskor a fogvatartottat nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról. Betegség vagy sérülés esetén orvosi ellátásban kell részesíteni, ruházatát támadás vagy önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából a felügyeletet ellátó rendőrnek át kell vizsgálnia. A ruházat átvizsgálását a fogvatartottal ellentétes nemű személy nem végezheti, valamint nem lehet jelen, kivéve, ha az átvizsgálás technikai eszközzel történik.

(8) Az előállítás biztonsági követelményeire figyelemmel, valamint az esetleges önkárosítás megelőzése érdekében az előállító helyiségben a fogvatartott saját tulajdonú alsó- és felsőruházatát nadrágszij nélkül, lábbelijét cipőfűző nélkül tarthatja magánál.”

A Panaszos sérelmezte, hogy az előállító helyiségben helyezték el a kapitányság folyósója helyett, illetve azt, hogy ruházatát átvizsgálták, valamint minden személyes tárgyát letétbe helyezték, illetőleg a cipőfűzőjét is elvették tőle. Ezzel összefüggésben azt sérelmezte, hogy cipőfűző nélkül két emeletet kellett megtennie lépcsőn, amikor a dohányzást biztosították számára.

A Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentésben foglaltak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. Figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét, a bizonyítékok értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el a döntéshozatal alapjául.

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja szerint a taxatív felsoroltak alapján a Panaszos elfogott, előállított volt az eljárásban, ezáltal fogvatartottnak minősült.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (2) bekezdése szerint a fogvatartott tényleges elhelyezése az előállító egységen belül az előállító helyiségben történik, így a személyi szabadságot korlátozó rendőrnek nem volt mérlegelési lehetősége, hogy a Panaszost máshol – *pl. a Rendőrkapitányság folyosóján* – helyezze el.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (5) bekezdése további részletszabállyal szolgál, amikor kimondja, hogy az előállító egységben történő elhelyezést megelőzően a fogvatartott személynél lévő tárgyakról az 1. mellékletben meghatározott, letéti tárgyakról szóló, 3 példányos jegyzéket kell készíteni, illetve a Szolgálati Szabályzat (6) bekezdése szerint az (előállító egységben történő) elhelyezés megszüntetését követően a fogvatartott személy részére a letéti tárgyai átadásra kerülnek.

A Szolgálati Szabályzat (7) és (8) bekezdései további megkötések tartalmazzanak arra vonatkozóan, hogy a fogvatartott – *előállító egységben történő elhelyezésekor* – ruházatát támadás vagy önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából a felügyeletet ellátó rendőrnek át kell vizsgálnia, illetve azt, hogy az előállítás biztonsági követelményeire figyelemmel, valamint az esetleges önkárosítás megelőzése érdekében az előállító helyiségben a fogvatartott saját tulajdonú alsó- és felsőruházatát nadrágszij nélkül, lábbelijét cipőfűző nélkül tarthatja magánál.

A *-n kelt, szám nélküli nyilatkozat az előállított/elővezetett személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztatók átvételéről elnevezésű iraton szerepel a Panaszos nyilatkozata, amely szerint dohányzik. Ezt a Rendőrkapitányságon két alkalommal biztosítottak számára, azonban kizárólag az egyéb jogszabályokban meghatározottak alapján a kijelölt, az épület sajátosságát figyelembe véve kialakított dohányzóhelyen volt lehetősége a Panaszosnak rágyújtani. Mivel az előállító helyiség és a kijelölt dohányzóhely nem egymás mellett található, ezért szükséges volt a Panaszos belső kísérése, amelynek során a lépcsőn kellett több emeletet megtennie a biztonsági előírások miatt cipőfűző nélkül.

Megállapítottam, hogy a jogszabályi előírásoknak megfelelően a fogvatartott Panaszos előállító helyiségben (egységben) történő elhelyezése, ruházatának támadás vagy önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából történő átvizsgálása, esetleges önkárosításának megelőzése érdekében a cipőfűző elvétele jogszerűen történt. A Panaszosnál lévő tárgyakat letéti tárgyként kezelték, jegyzékben felsorolásra kerültek és az előállító egységben történő elhelyezés megszüntetését követően részére dokumentált módon visszaadásra kerültek.

Tekintettel a fentiekre, a panasz e tekintetben alaptalan.

4. A hozzátartozó értesítésének módja

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.”

A Panaszos sérelmezte, hogy nem megfelelően biztosították számára a hozzátartozó értesítésének lehetőségét, mert nem saját maga értesíthette a lányát arról, hogy a rendőrségre előállították.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése értelmében a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (6) bekezdése szerint a letétként kezelt tárgyak letételkori, valamint megfelelő állapotban történő megőrzéséről az előállító egységet üzemeltető rendőrkapitányság gondoskodik, valamint az elhelyezés megszüntetését követően a fogvatartott személy részére a letéti tárgyai átadásra kerülnek. Ezen kötelezettségének a panasszal érintett rendőri szerv eleget tett.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (8) bekezdése alapján az előállítás biztonsági követelményeire figyelemmel, valamint az esetleges önkárosítás megelőzése érdekében az előállító helyiségben a fogvatartott saját tulajdonú alsó- és felsőruházatát nadrágszj nélkül, lábbelijét cipőfűző nélkül tarthatja magánál, így a panaszban megjelölt mobiltelefon is elvételre került.

A fogvatartott Panaszos előállítását követően nem volt „*abban a helyzetben*”, hogy a hozzátartozó értesítési jogával élhessen. Lányát az előállítás megkezdése előtt sms-ben értesíthette volna arról, hogy elő lesz állítva a Rendőrkapitányságra, mivel a szemle alatt nem került sor korlátozásra ebben a tekintetben.

Tekintettel arra, hogy jogszabály úgy rendelkezik, hogy ekkor „*az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli*”, ezért megvizsgáltam, hogy a Rendőrkapitányság eleget tett-e ennek a kötelezettségének.

A *-n kelt, szám nélküli nyilatkozat az előállított/elővezetett személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről, hozzátartozó,

egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztatók átvételéről elnevezésű iraton szerepel a Panaszos nyilatkozata, ezért a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy a Panaszos a szükséges dokumentáció kitöltésekor, * perckor hozzátartozója, lánya kiértékelését kérte.

Az értesítést három esetben, *-n, * óra * perckor, * óra * perckor és * óra * perckor kísérelték meg a Rendőrkapitányság részéről, azonban az a rendőrségen kívül álló okok miatt nem vezetett eredményre. A Panaszos panaszbeadványa szerint a lánya telefonjában volt három nem fogadott hívás.

Mivel a Rendőrkapitányság eleget tett a hozzátartozó értesítési kötelezettségének, ezért annak módja ellen előterjesztett panasz alaptalan.

5. A valótlan adattartalmú igazolás és a panasztételi lehetőség biztosításának megtagadása

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

Az Rtv. 92. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) Akinek a IV–V. Fejezetben – a 46/A–46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.”

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.”

A Szolgálati Szabályzat 5. § (6) bekezdése szerint:

„(6) A rendőr az Rtv. V. Fejezetében foglalt intézkedését vagy az Rtv. VI. Fejezetében foglalt kényszerítő eszköz alkalmazását követően az Rtv. IX. Fejezetében meghatározott

panasz lehetőségéről szóló tájékoztató keretében felhívja az intézkedés alá vont személy figyelmét a panasz előterjesztésének határidejére is.”

A Panaszos sérelmezte, hogy szabadítását követően szeretett volna panaszt tenni, amit jelzett is a „szolgálatvezető” részére, aki viszont közölte vele, hogy nem tud panaszt tenni csak az igazoláson szereplő Panasztestületnél.

A Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentésben foglaltak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. Figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét, a bizonyítékok értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el a döntéshozatal alapjául.

Az elfogáskor intézkedő rendőrök a jogszabályokban szabályozott tájékoztatásokat a Panaszos jogairól és kötelezettségeiről, jogorvoslati jogáról, panaszjogáról, védelemhez való jogáról megadták.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolás került kiállításra, amely dokumentumon feltüntették az előállítás időtartamát, továbbá tájékoztatták a Panaszost a rendőri intézkedés elleni panaszjog lehetőségéről is. A Panaszos az igazolás tartalmát megértette, panaszt jelentett be, azonban annak tartalmát nem fejtette ki, hogy konkrétan mi ellen tette azt; majd az igazolást aláírásával ellátta és egy példányt át is vett belőle.

A II. részben felsorolt bizonyítási eszközök tartalmát vizsgálva megállapítható, hogy az előállítás idejéről szóló igazolásként a rendőrök nem a hatályos nyomtatványt használták, amelyen a panasz Panasztestület felé történő benyújtásának határidejeként tévesen 30 nap szerepel.

A tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog az ügyfél hatékony jogvédelmét hivatott biztosítani, valamint azt a lehetőséget, hogy a hatóságok előtt az őt megillető jogosultságok teljességét gyakorolni tudja. Ebből következően, amint azt a 6/1998. (III. 11.) AB határozat is rögzíti, a tisztességes eljárás követelményének érvényesülését „az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.”

A vizsgálat tárgyát képező eljárás egy kiragadott részletére, adott esetben adminisztrációs hibájára való hivatkozással kizárólag akkor lehet megállapítani a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog sérelmét, ha a kérdéses hiányosság érdemben befolyásolta az ügyfél hatékony jogvédelmét, korlátozta eljárási jogainak gyakorlását.

A konkrét esetben elkövetett adminisztrációs hiba a Panaszos joggyakorlását nem korlátozta, erre a Panaszos sem hivatkozott, és a Panasztestület állásfoglalásában sem található erre vonatkozó indokolás.

A bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy a Panaszos jogorvoslathoz való joga nem szenvedett sérelmet, mivel panasztételi lehetőségével élni tudott a Panasztestületnél.

A kivizsgálásról szóló rendőri jelentés rögzítette, hogy a Panaszos a rendőrség objektumába történő előállítás során panaszt nem tett. A Panaszos ezirányú szándékát a részére átadott igazoláson tüntette fel, annak tartalmát azonban nem fejtette ki. A Panaszosnak lehetősége volt panaszának kifejtésére, azonban nem élt vele, a rendőrség nem fosztotta meg panasztételi jogától.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítom, hogy az eljáró hatóság eleget tett a Panaszos jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatás terén is. A fentiekre tekintettel, a benyújtott panasz e tekintetben alaptalan.

VII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

1. Az elfogás jogszerűsége, annak körülményei (az előállítás ténye közlésének elmaradása).

A Panasztestület megállapította, hogy a rendőröknek a telefonos bejelentése nyomán intézkedési kötelezettségük keletkezett a Panaszossal szemben, annak magánlakásában. A Panaszos elfogása és azt követő előállítása azonban jogszerűtlen és indokolatlan volt, ami által súlyosan sérült a személyi szabadsághoz való joga.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbi tényállás és a kifejtett jogi indokok alapján nem értek egyet.

A Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentésben foglaltak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. Figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét, a bizonyítékok értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el a döntéshozatal alapjául.

Kiemelten az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés alapján, a Rendőrkapitányság vezetőjének parancsnoki kivizsgálásról készített jelentésében foglaltakra, valamint – *figyelemmel a Ket. 172. § i) pontjában, a Pp. 195.§ (1) bekezdésében foglaltakra közokirati bizonyító erővel figyelembe vett* – a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján az alábbiakat állapítottam meg.

A határozat IV. részében megállapított tényállásra figyelemmel a Panaszos előállításának célja a gyanúsítottként történő kihallgatása volt.

A büntetőeljárást folytató rendőri szerv munkatársai – *a megállapított történeti tényállás, valamint a beszerzett bizonyítékok alapján* – okkal feltételezték azt, hogy a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző - figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontjára - a (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja szerint minősülő – kisebb értékre dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette bűncselekmény elkövetésének gyanúja merült fel.

A helyszínen az ELMŰ képviselőjében eljáró személy által tett bejelentés alapján, a helyszínen haladéktalanul megjelentek, az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján a jelenlévő

személyeket igazoltatták, a nyilvántartásokban ellenőrizték az adataikat. Adatgyűjtést, tanúkutatást hajtottak végre, illetőleg intézkedtek a helyszín biztosítására a szemlebizottság megérkezéséig, a helyszínen – a történeti tényállás kellő mértékű tisztázását követően, – a begyűjtött információk alapján helyesen állapították meg, hogy a Btk. 370. § (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja alapján szándékos bűncselekmény elkövetésének, az intézkedéshez szükséges gyanúja fennállt.

Kiemelendő továbbá, hogy az Rtv. a tettenérés esetében nem ad mérlegelési lehetőséget a hatóság részére. A helyszínen tapasztalt ellentmondás feloldása nem a helyszínen intézkedő rendőr feladata, ez a büntetőeljárás törvény hatálya alá tartozó kérdés. Az pedig büntetőeljárásjogi és nyomozástaktikai kérdés, hogy a nyomozó hatóság az elkövetési magatartást miként értékeli és ennek végrehajtása érdekében milyen nyomozási eljárási cselekményeket foganatosít. A Panaszos által a büntetőeljárásban a gyanúsítás ellen benyújtott panaszát a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az ügyészség is elutasította.

Az intézkedés napján készített elfogás végrehajtásáról szóló jelentés alapján megállapítható, hogy a Panaszos részére közölték, hogy elfogására kerül sor, aki ezt tudomásul vette és megértette.

A Panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdése alapján elfogást foganatosítottak. A személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedés az Rtv., valamint a Szolgálati Szabályzat rendelkezései alapján jogszerű, szakszerű és arányos volt, ezért az elfogás és előállítás jogszerűsége, valamint az előállítás ténye közlésének elmaradása tekintetében a Panasztestület döntésével nem érttem egyet.

2. Az előállítás időtartama.

A Panasztestület megállapította, hogy súlyosan sérült a személyi szabadsághoz való joga az előállítás időtartama miatt.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbi tényállás és a kifejtett jogi indokok alapján nem értek egyet.

A Panaszossal a helyszínről * perckor távoztak, az elfogott a Panaszost a Rendőrkapitányságra előállították. Az előállítást követően a Panaszos a Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnoka részére * perckor átadták, aki intézkedett az előállító helyiségben történő elhelyezéséről.

A befogadást követően a hatályos jogszabályok alapján a Panaszos személyes tárgyai dokumentált módon elvételre kerültek.

A helyszíni szemle * perckor kezdődött, amelyen a Panaszos is részt vett előállításának megkezdéséig. A szemlével kapcsolatos teendők * perckor értek véget, az adminisztrációs feladatok elvégzésével.

A büntetőügyben a sértett képviselőjének, * tanúkihallgatására * perc és * perc közötti időben, míg a Panaszos gyanúsítottkénti kihallgatására * perc és * perc között került végrehajtásra. Ezután a Panaszost bűnügyi nyilvántartásba vették a bűnügyi szolgálat munkatársai, majd * perckor szabadon bocsátotta a nyomozó hatóság, illetve a letéti tárgyakat is visszaadták részére.

Az előállítást követően a szükséges adminisztrációs tevékenység végrehajtására (pl.: előállítás végrehajtásáról szóló jelentés, a kényszerítő eszköz alkalmazásának parancsnoki kivizsgálása), valamint a bűnügyi szolgálattal történő egyeztetésre került sor.

Az előállítás a kiállított igazolás szerint *-n, * óra * perckor kezdődött és *-n, * óra * perckor fejeződött be. A Panaszos a Rendőrkapitányság épületében * óra * perctől * óra * percig tartózkodott. Az előállítás 6 óra 15 percéből 1 óra 30 percet töltött a helyszínen, mivel a szemlén részt vett a Panaszos is.

A gyanúsított kihallgatást megelőzően a tárgyi és személyi (tanúvallomás) bizonyítékokat ki kellett értékelni, amely egy gondolkodási tevékenység lévén nem „látványos”, de az eljárás során nélkülözhetetlen.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés elkészítése szintén időt vett igénybe. A rendőri jelentés elkészítését követően a parancsnoknak azt is vizsgálnia kellett, hogy az intézkedés jogszerű, szakszerű és indokolt volt-e. A fenti intézkedések, cselekmények elvégzése jogszabályi kötelezettségen alapulnak, azok időnként időigényesek, így bár a Panaszos számára láthatóan semmilyen intézkedés nem történt az ügyében – figyelembe véve a helyszínen, valamint a rendőrkapitányság épületében fogatosított további intézkedéseket – az előállításra az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányosság figyelembe vétele mellett, a szükséges ideig került sor.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy a Fővárosi Bíróság korábbi ítéletében³ kifejtette, hogy „az előállítás, mint rendőri intézkedés csak az adatok felvételét, illetőleg a tényállás rögzítését foglalja magában, semmiféle érdemi döntést nem eredményez. Az előállítást követően felvett adatok birtokában mérlegel és dönt a rendőrhatalóság arról, hogy az előállított személlyel szemben milyen eljárási cselekményt fogatosít.”

Az előállítás időtartama kapcsán a törvényi szabályozás úgy rendelkezik, hogy az előállítás „a szükséges ideig (...)” tarthat. A szükséges idő ez esetben nyilvánvalóan, az előállítás során elvégzendő feladatokhoz rendelt időt jelenti. Az előállítás tartamát nem az előállított személy szubjektív, kényelmi szempontjai határozzák meg, és általában azt az elkövetett cselekmény tárgyi súlya sem befolyásolja. A csekély tárgyi súlyú cselekményekhez is egységes rendőri feladatok, intézkedések társulnak, amelyeket a rendőr köteles végrehajtani.

Megállapítottam, hogy az intézkedő rendőr az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettsége alapján jogszerűen kezdeményezett intézkedést a Panaszossal szemben, mert a rendelkezésre álló adatok alapján megalapozottan feltételezte, hogy bűncselekményt követett el.

Megállapítottam, hogy az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja, és az Rtv. 29. § (2) bekezdése alapján jogszerűen került sor a Panaszos igazoltatására, illetve az Rtv. 33. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a szándékos – lopás büntette – bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható Panaszos előállítása megalapozott és jogszerű volt.

³ Pl: Fővárosi Bíróság 20.K.32.593/2007/8. számú ítélete

Megállapítottam, hogy a Panaszos előállításának időtartama (6 óra 15 perc) nem haladta meg az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott 8 órás időtartamot, illetve az előállításhoz kapcsolódó és a fentiekben részletezett rendőri intézkedések tartama arányban állt az előállítás időtartamával, ezért az előállítás időtartamára vonatkozó panasz alaptalan, ezért a Panasztestület döntésével nem értettem egyet.

3. Az előállító helyiségben történő elhelyezés, a letétbe helyezés ténye (a ruházat átvizsgálása, a cipőfűzője elvétele, cipőfűző nélkül két emeletet kellett megtennie lépcsőn, amikor a dohányzást biztosították számára).

A Panasztestület megállapította, hogy a Panaszos ruházatának átvizsgálása szintén minden jogalapot nélkülözött, sértve ezáltal az emberi méltósághoz való jogát. Az előállító helyiségben történő elhelyezés, a cipőfűző elvétele, illetőleg annyak hiányában történő lépcsőhasználatot nem vizsgálta, azonban a ruházat átvizsgálása kizárólag ezekkel összefüggésben vizsgálható.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbi tényállás és a kifejtett jogi indokok alapján nem értek egyet.

A Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentésben foglaltak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. Figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét, a bizonyítékok értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el a döntéshozatal alapjául.

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja szerint a taxatív felsoroltak alapján a Panaszos elfogott, előállított volt az eljárásban, ezáltal fogvatartottnak minősült.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (2) bekezdése szerint a fogvatartott tényleges elhelyezése az előállító egységen belül az előállító helyiségben történik, így a személyi szabadságot korlátozó rendőrnek nem volt mérlegelési lehetősége, hogy a Panaszost máshol – *pl. a Rendőrkapitányság folyosóján* – helyezze el.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (5) bekezdése további részletszabállyal szolgál, amikor kimondja, hogy az előállító egységben történő elhelyezést megelőzően a fogvatartott személynél lévő tárgyról az 1. mellékletben meghatározott, letéti tárgyról szóló, 3 példányos jegyzéket kell készíteni, illetve a Szolgálati Szabályzat (6) bekezdése szerint az (előállító egységben történő) elhelyezés megszüntetését követően a fogvatartott személy részére a letéti tárgyai átadásra kerülnek.

A Szolgálati Szabályzat (7) és (8) bekezdései további megkötések tartalmazznak arra vonatkozóan, hogy a fogvatartott – *előállító egységben történő elhelyezésekor* – ruházatát támadás vagy önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából a felügyeletet ellátó rendőrnek át kell vizsgálnia, illetve azt, hogy az előállítás biztonsági követelményeire figyelemmel, valamint az esetleges önkárosítás megelőzése érdekében az előállító helyiségben a fogvatartott saját tulajdonú alsó- és felsőruházatát nadrágszíj nélkül, lábbelijét cipőfűző nélkül tarthatja magánál.

A *-n kelt, szám nélküli nyilatkozat az előállított/elővezetett személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztatók átvételéről elnevezésű iraton szerepel a

Panaszos nyilatkozata, amely szerint dohányzik. Ezt a Rendőrkapitányságon két alkalommal biztosítottak számára, azonban kizárólag az egyéb jogszabályokban meghatározottak alapján a kijelölt, az épület sajátosságát figyelembe véve kialakított dohányzóhelyen volt lehetősége a Panaszosnak rágyújtani. Mivel az előállító helyiség és a kijelölt dohányzóhely nem egymás mellett található, ezért szükséges volt a Panaszos belső kísérése, amelynek során a lépcsőn kellett több emeletet megtennie a biztonsági előírások miatt cipőfüző nélkül.

Megállapítottam, hogy a jogszabályi előírásoknak megfelelően a fogvatartott Panaszos előállító helyiségben (egységben) történő elhelyezése, ruházatának támadás vagy önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából történő átvizsgálása, esetleges önkárosításának megelőzése érdekében a cipőfüző elvétele jogszerűen történt. A Panaszosnál lévő tárgyakat letéti tárgyként kezelték, jegyzékben felsorolásra kerültek és az előállító egységben történő elhelyezés megszüntetését követően részére dokumentált módon visszaadásra kerültek, ezért a Panasztestület döntésével nem értettem egyet.

4. A hozzátartozó értesítésének módja

A Panasztestület megállapította, hogy a rendőrség nem biztosította a Panaszos számára a hozzátartozó értesítésének lehetőségét, ami miatt sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbi tényállás és a kifejtett jogi indokok alapján nem értek egyet.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése értelmében a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (6) bekezdése szerint a letétként kezelt tárgyak letételkori, valamint megfelelő állapotban történő megőrzéséről az előállító egységet üzemeltető rendőrkapitányság gondoskodik, valamint az elhelyezés megszüntetését követően a fogvatartott személy részére a letéti tárgyai átadásra kerülnek. Ezen kötelezettségének a panasszal érintett rendőri szerv eleget tett.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (8) bekezdése alapján az előállítás biztonsági követelményeire figyelemmel, valamint az esetleges önkárosítás megelőzése érdekében az előállító helyiségben a fogvatartott saját tulajdonú alsó- és felsőruházatát nadrágszjij nélkül, lábbelijét cipőfüző nélkül tarthatja magánál, így a panaszban megjelölt mobiltelefon is elvételre került.

A fogvatartott Panaszos előállítását követően nem volt „*abban a helyzetben*”, hogy a hozzátartozó értesítési jogával élhessen. Lányát az előállítás megkezdése előtt sms-ben értesíthette volna arról, hogy elő lesz állítva a Rendőrkapitányságra, mivel a szemle alatt nem került sor korlátozásra ebben a tekintetben.

Tekintettel arra, hogy jogszabály úgy rendelkezik, hogy ekkor „*az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli*”, ezért megvizsgáltam, hogy a Rendőrkapitányság eleget tett-e ennek a kötelezettségének.

A nyilatkozat az előállított/elővezetett személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztatók átvételéről elnevezésű iraton szerepel a Panaszos nyilatkozata, ezért a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy a Panaszos a szükséges dokumentáció kitöltésekor, * perckor hozzátartozója, lánya kiértékelését kérte.

Az értesítést három esetben, *-n, * óra * perckor, * óra * perckor és * óra * perckor kísérelték meg a Rendőrkapitányság részéről, azonban az a rendőrségen kívül álló okok miatt nem vezetett eredményre. A Panaszos panaszbeadványa szerint a lánya telefonjában volt három nem fogadott hívás.

Mivel a Rendőrkapitányság eleget tett a hozzátartozó értesítési kötelezettségének, ezért a Panasztestület döntésével nem értettem egyet.

5. A valótlan adattartalmú igazolás és a panasztételi lehetőség biztosításának megtagadása.

A Panasztestület megállapította, hogy a rendőrségtől a Panaszos a panasztételi jogról nem megfelelő tájékoztatást kapott, ami miatt sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

A Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentésben foglaltak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. Figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét, a bizonyítékok értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el a döntéshozatal alapjául.

Az elfogáskor intézkedő rendőrök a jogszabályokban szabályozott tájékoztatásokat a Panaszos jogairól és kötelezettségeiről, jogorvoslati jogáról, panaszjogáról, védelemhez való jogáról megadták.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolás került kiállításra, amely dokumentumon feltüntették az előállítás időtartamát, továbbá tájékoztatták a Panaszost a rendőri intézkedés elleni panaszjog lehetőségéről is. A Panaszos az igazolás tartalmát megértette, panaszt jelentett be, azonban annak tartalmát nem fejtette ki, hogy konkrétan mi ellen tette azt; majd az igazolást aláírásával ellátta és egy példányt át is vett belőle.

A II. részben felsorolt bizonyítási eszközök tartalmát vizsgálva megállapítható, hogy az előállítás idejéről szóló igazolásként a rendőrök nem a hatályos nyomtatványt használták, amelyen a panasz Panasztestület felé történő benyújtásának határidejeként tévesen 30 nap szerepel.

A tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog az ügyfél hatékony jogvédelmét hivatott biztosítani, valamint azt a lehetőséget, hogy a hatóságok előtt az őt megillető jogosultságok teljességét gyakorolni tudja. Ebből következően, amint azt a 6/1998. (III. 11.) AB határozat is rögzíti, a tisztességes eljárás követelményének érvényesülését „az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy,

mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.”

A vizsgálat tárgyát képező eljárás egy kiragadott részletére, adott esetben adminisztrációs hibájára való hivatkozással kizárólag akkor lehet megállapítani a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog sérelmét, ha a kérdéses hiányosság érdemben befolyásolta az ügyfél hatékony jogvédelmét, korlátozta eljárási jogainak gyakorlását.

A konkrét esetben elkövetett adminisztrációs hiba a Panaszos joggyakorlását nem korlátozta, erre a Panaszos sem hivatkozott, és a Panasztestület állásfoglalásában sem található erre vonatkozó indokolás.

A bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy a Panaszos jogorvoslathoz való joga nem szenvedett sérelmet, mivel panasztételi lehetőségével élni tudott a Panasztestületnél.

A kivizsgálásról szóló rendőri jelentés rögzítette, hogy a Panaszos a rendőrség objektumába történő előállításakor panaszt nem tett. A Panaszos ezirányú szándékát a részére átadott igazoláson tüntette fel, annak tartalmát azonban nem fejtette ki. A Panaszosnak lehetősége volt panaszának kifejtésére, azonban nem élt vele, a rendőrség nem fosztotta meg panasztételi jogától.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítom, hogy az eljáró hatóság eleget tett a Panaszos jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatás terén is, ezért a Panasztestület döntésével nem értettem egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV. cikk, VI. cikk. XXIV. cikk, XXVIII. cikk;
- a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. III. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése, 340/B. § (1) és (2) bekezdése, 394/B. § (1) bekezdése, 397/I. § (1) bekezdése; 397/J § b) pontja;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 35. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdése a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. §. (1) bekezdése, 13. § (1)-(2) bekezdése, 15. § (1)-(2) bekezdése, 18. § (1) bekezdése, 20. § (2) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (3)-(4) bekezdése, 92. § (1)-(2) bekezdése, 93. § (1) bekezdése, 97. § (1) bekezdés h) pontja;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 5. § (6) bekezdése, 8. § (1) bekezdése, 28. § (1) bekezdése, 30. § (3) bekezdése, 31. § (2) bekezdése, 31. § (5)-(8) bekezdése;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 370. § (1) bekezdés és a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontja, valamint a (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja, 459. § (6) bekezdés a) pontja;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 195. § (1) bekezdés, 196. § (1) bekezdése;
- a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 140. és 141. §-ai.

Budapest, 2017. augusztus 17.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**